

Z REGIONU

KOMUNIKAT

Komunikat

Regionalnej Komisji Wyborczej NSZZ „Solidarność” Ziemia Radomska

W związku z kończącą się piątą kadencją działalności statutowych władz związkowych informuję, że uchwałą 51/2001 Komisja Krajowa przyjęła nową Ordynację Wyborczą NSZZ „Solidarność”, która we-
szła w życie **1 października 2001.**

Z tym dniem utraciły ważność uchwały:
Nr 206/92 ws. kadencji delegatów na
WZD

Nr 211/92 ws. liczby osób uprawnionych
do głosowania

Nr 422/94 (z późn. zm.) ws. Ordynacji
Wyborczej

Nr 523/96 ws. ważności wyborów statu-
towych władz

Nr 610/98 ws. interpretacji kadencji KK

RKW informuje, że w siedzibie Zarządu
Regionu dostępne są do nabycia przez
komisje zakładowe egzemplarze nowej
Ordynacji Wyborczej.

**Przewodniczący RKW
Zbigniew Dziubasik**

Przewodniczący ZR Zdzisław Maszkiewicz

Przewodniczący ZR Zdzisław Maszkiewicz

11 listopada od niedawna znowu wrasta w polską tradycję jako Narodowe Święto Niepodległości. Wydarzenia, jakie się z tym
łączą należą do najważniejszych w historii Polski. 11 listopada 1918 roku jest w tym szeregu dat historycznych, co 3
maja 1791, 15 lipca 1410, 15 sierpnia 1920 co chrzest Polski w roku 966. Jest to data wydarzeń wieńczących blisko półtora-
wieczne dążenie kilku pokoleń Polaków do odzyskania utraconej w końcu XVIII wieku niepodległości.

Tragicznych klęskach powstań narodowych, po nieskutecznych próbach wykorzystania międzynarodowych koniunktur
politycznych upadły nadzieje na rychłą odbudowę państwa polskiego. Dopiero pojawienie się dwóch wielkich indywidualności —
Adama Dmowskiego i Józefa Piłsudskiego zmieniło bieg naszych spraw wewnętrznych. Szansę Polakom dał również wybuch
I wojny światowej. Państwa zaborcze stanęły przeciwko sobie w dwóch różnych obozach. Pozostał tylko problem dokonania
jednego z tych obozów i pozyskania go dla wydzwignięcia sprawy polskiej.

Józef Piłsudski opowiadał się za zorganizowanym ruchem powstańczym i odrzucał pasywne stanowisko Dmowskiego. Celo-
mu służyć miały organizowane przez niego oddziały wojskowe - Legiony.

(cd. str.2)

Obchody Narodowego Święta Niepodległości

11 listopada 2001 r.

Zarząd Regionu NSZZ „Solidarność” Ziemia Radomska był organizatorem uroczystości Narodowego Święta Niepodległości, które odbyły się w niedzielę 11 listopada w Radomiu.

W uroczystościach wzięła delegacja Zarządu Regionu wraz z poczem sztandarowym.

Obchody rozpoczęły się o godzinie 9.30 od złożenia kwiatów przed pomnikiem Ofiar Komunizmu przed budynkiem Regionalnej Dyrekcji basów Państwowych przy ul. 25 Czerwca. Potem delegacje kombatanatów i związkowców przeszły do katedry. Po drodze uczczono pamięć wszystkich skrzywdzonych w proteście robotniczym i złożono kwiaty przed pomnikiem Czerwca 1976.

Kwiaty znalazły się też pod obeliskiem żołnierzy WiN i tablicą pamiątkową Tadeusza Kościuszki. W katedrze uczestnicy święta oddali cześć zmarłemu księdzu biskupowi Janowi Chrapkowi. O godzinie 10 rozpoczęła się msza święta, którą koncelebrował ksiądz biskup senior Edward Materski. Po mszy wszyscy przeszli przed pomnik Czynu Legionowego na radomskim rynku, gdzie zakończono uroczystość.

Poniżej publikujemy przemówienie Zdzisława Maszkiewicza, przewodniczącego Zarządu Regionu, wygłoszone pod pomnikiem Czynu Legionowego.

(dokończenie ze str. 1)

Roman Dmowski był natomiast zdecydowanym przeciwnikiem wszelkich wystąpień zbrojnych. Swoją legalistyczną koncepcję przywracania państwowości polskiej budował w majestacie prawa cesarstwa rosyjskiego. Był zagorzałym przeciwnikiem Piłsudskiego. Jednak już u schyłku wojny obie koncepcje odbudowy państwa polskiego z woli i łaski cesarskich mości traciły znaczenie. Jeżeli w społeczeństwie polskim po ogłoszeniu 5 listopada 1916 roku manifestu cesarza Austrii i Prus o powołaniu do życia Królestwa Polskiego były nadzieje na odbudowę samodzielnego bytu narodowego, to szybko zgasły. Tymczasowa Rada Stanu, polityczna reprezentacja Królestwa Polskiego nie otrzymała prawa głosu w sprawach dla niepodległego państwa najważniejszych. Na znak protestu Piłsudski, jako komendant I Brygady Legionów odmówił złożenia przysięgi na wierność Niemcom i Austrii. 22 lipca 1917 roku został aresztowany i osadzony w twierdzy magdeburskiej. Roman Dmowski zmierzał do pozyskania zachodnich państw Ententy. Tymczasem wielka wojna dogasała. 9 listopada 1918 roku skapitulowała monarchia austro-węgierska, a Niemcy ogarnęła rewolucja. 10 listopada uwolniony z twierdzy magdeburskiej przybył do Warszawy Piłsudski. Nazajutrz Niemcy podpisały zawieszenie broni. Wtedy to również powołana wcześniej przez okupanta niemieckiego w Warszawie Rada Regencyjna przekazała władzę wojskową i naczelne dowództwo dotychczas jej podległych wojsk polskich Józefowi Piłsudskiemu. 11 listopada nastąpiło też rozbrojenie okupacyjnego garnizonu niemieckiego. Nie obyło się jednak bez ofiar. W samej Warszawie padło dziesięciu zabitych, a na terenie całej okupacji niemieckiej poległo około 100 osób. We wspomnieniach Polaków listopadowe dni zapisały się jako czas triumfu i chwały, jako moment przełomowy otwierający drogę do niepodległego bytu. 11 listopada stał się w świadomości narodowej dniem kapitulacji zaborcy, symbolem wolności i suwerenności. Polska w tych listopadowych dniach wracała po 123 latach na mapę Europy. W 1926 roku uznano 11 listopada za święto państwowe, a jedenaście lat później ogłoszono ten dzień oficjalnym świętem niepodległości.

Od kilku lat dzień 11 listopada wrócił do polskiej historii w należytej chwale. Można mówić o tym "wydarzeniu bez należytej ostrożności, czy niepotrzebnych podtekstów". Z tą datą wiążą się wspaniałe wydarzenia o wielkopomnym znaczeniu dla przyszłości Polaków i państwa polskiego. Pobudzała ona zawsze dumę narodową i wolę walki o niepodległość w momentach jej utraty. Jest i pozostanie naszą trwałą wartością.

"Doczekaliśmy się rzeczy przekraczającej już granice dociekań ludzkich, doczekaliśmy się, że te właśnie moce, które Polskę rozdarły, padły upokorzone i same rozdarte, choć walczyły w przeciwnych obozach. A Polska zjednoczona zmartwychwstaje" (Kurier Warszawski 11.11.1918)

Pamiętajmy...

ZBROJENIÓWKA

Opracował: Zbigniew Cebula

W dniach 8 do 11 listopada br., tradycyjnie w Krynicy Górskiej, zebrali się delegaci zakładów przemysłowego potencjału obronnego na ostatnim w tej kadencji, XI Walnym Zebraniu Delegatów Sekcji Krajowej Przemysłu Zbrojeniowego. Na 66 delegatów w obradach udział wzięło 45, w tym 6 z naszego regionu - A.Mazurkiewicz, I.Kosior, J.Zajac z Zakładów Produkcji Specjalnej i Zb.Cebula, T.Jatczak, A.Sętowski z Fabryki Broni. Obradom przewodniczył Zb.Cebula (FB) a w komisji mandatowo-skrutacyjnej pracował T.Jatczak (FB). Gościem zebrania był Adam Dittmer – przewodniczący Sekretariatu Metalowców. Po wysłuchaniu sprawozdań: przewodniczącego SKPZ - St.Głowackiego (MESKO) i przewodniczącego Komisji Rewizyjnej – R.Więckowskiego (HSW) delegaci długo i ostro dyskutowali m.in. o minionym okresie rządów AWS, działaniach sekcji, braku szerokiej informacji, o sytuacji w zakładach pracy. Padały słowa krytyki, rozważne propozycje o kierunkach działań na najbliższe miesiące, chwalono również systemowe osiągnięcia sekcji. Odzwierciedleniem tego były projekty uchwał i

PODZIĘKOWANIE

Pan Zdzisław Maszkiewicz

Senator Rzeczypospolitej Polskiej, Członek Senackiej Komisji Zdrowia, Kultury Fizycznej i Sportu

W związku z zakończeniem sprawowania funkcji Ministra Zdrowia pragnę serdecznie podziękować Panu Senatorowi za dotychczasową współpracę oraz zrozumienie problemów dotyczących opieki zdrowotnej. Wierzę, że praca, którą wspólnie włożyliśmy w rozwój kraju zostanie zauważona a problemy, które udało nam się mimo wszystko pokonać, wkrótce przyniosą tak oczekiwane przez społeczeństwo efekty. Proszę o przyjęcie serdecznych życzeń dalszych sukcesów w działalności publicznej, pomyślniej realizacji wytyczonych celów, a także wszelkiej pomyślności osobistej.

Grzegorz Opatowski
Minister Zdrowia

PODZIĘKOWANIE

PREZES RADY MINISTRÓW RZECZYPOSPOLITEJ
POLSKIEJ

Jerzy BUZEK

Warszawa, 17 października 2001

Wielmożny Pan Zdzisław Maszkiewicz Senator RP

Szanowny Panie Senatorze,

W związku z zakończeniem misji mojego Rządu oraz kadencji naszego Parlamentu pragnę Panu podziękować za trzy lata wspólnej pracy dla demokratycznego Państwa Polskiego.

Parlament tworzy prawa, w ramach których toczy się życie zbiorowe, rozwija się gospodarka i umacnia się państwo. Sejm i Senat minionej kadencji mają powody do dumy ze swego dzieła. Uchwały ustawy, które umożliwiły wprowadzenie reform ustrojowych naszego Państwa. Wykonanie ogromną pracę legislacyjną, która przybliżyła dzień wstąpienia Polski do Unii Europejskiej, a były w tej dziedzinie przykładem zgody w pojmowaniu interesu narodowego. W pomocy ustaw usprawniały mechanizmy naszej młodej demokracji i pomagały rozwiązywać problemy społeczne. Jestem pełen uznania dla Pana wkładu w pracę Parlamentu i dziękuję Panu wielu sukcesów w dalszej działalności państwowej i publicznej.

Z wyrazami szacunku
Jerzy Buzek

PODSUMOWANE WSPÓŁPRACY PARLAMENTARZYSTAMI

Dobiegła końca III kadencja Sejmu RP Chciałbym podsumować w kilku zdaniach okres 4-letniej współpracy z posłami AWS. Oczywiście ocena będzie dotyczyła wyłącznie problemów związanych z pracą Działu Polityki Społecznej Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność”.

Ważnym jednym z podstawowych obowiązków Działu jest opiniowanie projektów aktów prawnych a następnie reprezentowanie podjętych przez związek decyzji na forum Sejmu i Parlamentu. W minionej Kadencji Sejmu RP brałem głównie udział w posiedzeniach następujących Komisji:

• Komisji Polityki Społecznej,
• Komisji ds. Rodziny,
• Komisji Przestrzennej, Budowlanej i Mieszkaniowej.
• Komisji Nadzwyczajnej ds. zmian kodyfikacyjnych (projekty dotyczące Kodeksu Pracy),
• Komisji Nadzwyczajnej do rozpatrzenia projektów ustaw dotyczących spółdzielczości,
• Komisji Nadzwyczajnej do rozpatrzenia projektów ustaw dotyczących problematyki ubezpieczeń społecznych.
Wskaz projektów ustaw rozpatrywanych przez wymienione komisje podajemy w załączeniu.

W imieniu pracowników Działu Polityki Społecznej i Biura Pomocnika ds. Osób Niepełnosprawnych szczególne podziękowania za zaangażowanie w rozwiązywanie problemów społecznych oraz stałą współpracę z naszym Działem składamy Posłom:

• Wiesławowi Tomaszewskiemu,
• Stanisławowi Szwedowi,
• Janowi Chmielewskiemu,
• Marii Kleitz-Żółtowskiej,
• Janowi Kulasowi,
• Antoniemu Szymańskiemu

oraz Senatorom:

Zdzisławowi Maszkiewiczowi.

Marcinowi Tyrmie,

Przy rozwiązywaniu poszczególnych zagadnień z zakresu polityki społecznej pomagali nam również Posłowie:

- Roman Giedroń,
- Kazimierz Janiak,
- Dariusz Kubiak,
- Ewa Mańkowska,
- Zbigniew Mroziński,
- Mirosław Sekuła,
- Krzysztof Śmieja,
- Stanisław Wądołowski.

Bez dobrej współpracy i pomocy z Państwa strony Dział Polityki Społecznej nie mógłby tak efektywnie działać w zakresie polityki społecznej i ochrony praw osób niepełnosprawnych.

Z wyrazami szacunku Zbigniew Kruszyński
i pracownicy Działu Polityki Społecznej
oraz Biura Pełnomocnika ds. Osób Niepełnosprawnych

OPINIE ZARZĄDU REGIONU

OPINIA

Do wniosku Prezydenta Miasta Radomia z dn. 30.10.2001 r., znak: RG II 0717/113/2001, w sprawie projektów uchwał Rady Miejskiej w Radomiu dotyczących:

Określenia stawek czynszu regulowanego za lokale mieszkalne i lokale socjalne.

Określenia stawek czynszu regulowanego za lokale mieszkalne stanowiące zasób RTBS "Administrator" sp. z o.o. w Radomiu.

W poz. 1 proponuje się:

podwyższenie stawek czynszu regulowanego za lokale mieszkalne z 1,94 zł/m kw do 2,11 zł/m kw. powierzchni użytkowej, tj. wzrost o 8,8%,

utrzymanie stawek czynszu regulowanego za 1 m kw. powierzchni użytkowej lokali socjalnych na poziomie obowiązującym od 1 lipca br. tj. 1,10 zł.

W odniesieniu do lokali mieszkalnych jest to już druga podwyżka, gdyż jeszcze w pierwszym półroczu br. stawka czynszu wynosiła 1,76 zł/m kw., a zatem w ciągu kilku miesięcy proponuje się jej wzrost aż o 19,9 %. Należy przy tym dodać, że na przestrzeni ostatnich lat stawka tego czynszu wzrastała średnio rocznie o ponad 100 %, przy średniej inflacji nie przekraczającej 10%. Pomimo tak drastycznego podwyższenia stawek czynszu w przedkładanych nam do zaopiniowania projektach uchwał notorycznie pomija się merytoryczne uzasadnianie wniosków. Szczególnie dotyczy to analizy podstawowych wskaźników techniczno-ekonomicznych i finansowych minimum za ostatnie 2-3 lata, a także programu usprawnienia gospodarki RTBS "Administrator". Budzi to obawy, że stale wzrastające dochody jednostki z tego tytułu mogą nie być właściwie wykorzystywane.

Jest to tym bardziej istotne, że sytuacja społeczno-ekonomiczna mieszkańców naszego miasta ulega stałemu pogorszeniu w wyniku pogłębiającego się bezrobocia i spadku realnych dochodów.

(cd. str. 4)

W związku z powyższym Zarząd Regionu NSZZ "Solidarność" Ziemia Radomska negatywnie opiniuje projekt uchwały Rady Miejskiej w Radomiu ws. podwyższenia stawek czynszu regulowanego za lokale mieszkalne i socjalne. Stoimy bowiem na stanowisku, że dalsze podwyższanie, wbrew naszym dotychczasowym negatywnym opiniom, i tak już stawek tego czynszu, poszerzy obszary biedy wśród społeczeństwa Radomia oraz zwiększy krąg użytkowników nie płacących czynszu. W konsekwencji może się to odbić negatywnie na wynikach działalności RTBS "Administrator". W projekcie uchwały dotyczącej ustalenia stawek czynszu regulowanego za lokale mieszkalne z zasobów RTBS proponuje się podwyższenie stawki z 6,50 zł/m kw. do 6,79 zł/m kw. - tj. wzrost o 4,5%. Łącznie jednak z poprzednim podwyższeniem czynszu w br. wzrost ten wynosi 9,5%. Równocześnie uwzględniając ubiegłoroczną drastyczną podwyżkę tej stawki, dokonaną wbrew naszej opinii - z 5,00 zł/m kw. do 6,20 zł/m kw., oznacza to łączny wzrost, na przestrzeni kilkunastu miesięcy, czynszu aż o 35,8 %. Jest to ponad dwukrotnie więcej niż wyniesie łączny wskaźnik inflacji za r. ub. i w rb.

Biorąc powyższe pod uwagę negatywnie opiniujemy projekt uchwały, tym bardziej, że w załączonych do projektu materiałach brak również szczegółowego merytorycznego uzasadnienia odnośnie realizacji podstawowych wskaźników ekonomiczno-finansowych minimum za 2-3 lata działalności w tym zakresie.

Opinia ZR

ws. ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych

Pan Mirosław Kasza

Komisja Krajowa NSZZ „Solidarność”

Gdańsk

Dot. pisma z dn. 31.10.2001 r., l.dz. PS/2284/01 w spr. wyrażenia opinii i uwag w zakresie projektu zmiany ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych i niektórych innych ustaw.

W przedłożonym nam do zaopiniowania ww projekcie ustawy wprowadza się szereg ustaleń wywołujących nasz zdecydowany sprzeciw, a w szczególności:

1. Opodatkowanie niektórych dochodów kapitałowych.

W tym zakresie szczególnie rażące jest opodatkowanie odsetek i dyskonta od papierów wartościowych emitowanych przez Skarb Państwa. Państwo bowiem zaciągając pożyczkę od społeczeństwa na pokrycie wydatków już samo z góry określa wysokość odsetek od tych pożyczek uwzględniając w nich również stopień inflacji. Dlatego ewentualne opodatkowanie mogłoby nastąpić tylko od rzeczywistego zysku, a nie od całości odsetek z zainwestowanego na te cele kapitału. Prostszy i uczciwszy rozwiązaniem byłoby ustalenie wysokości odsetek na poziomie uwzględniającym możliwości finansowe państwa, bez konieczności zmiany ustawy.

Poza tym brak w projekcie ustawy kwoty wkładów oszczędnościowych wolnych od opodatkowania (praktyka stosowana w szeregu krajów dla ochrony uboższej części społeczeństwa), co szczególnie uderza w drobnych „ciulaczy”.

2. Wprowadzenie podatku od wartości rzeczowych świadczeń okolicznościowych. Przecież świadczenia te są stosunkowo drobne, dotyczą szerokiej rzeszy pracowników, emerytów i rencistów oraz w chwili obecnej podlegają

znaczniemu ograniczeniu, gdyż nie mogą przekroczyć (bez podatku) określonego w ustawie limitu.

3. Likwidacja odliczeń związanych z wydatkami na własne potrzeby (tzw. „ulga budowlana”). Wprowadzenie w jej miejsce nowej ulgi związanej z wydatkami na spłatę odsetek od kredytów (pożyczek) nie rozwiązuje sprawy, gdyż szereg osób (szczególnie o niższych dochodach) gromadziło i gromadzi środki na budowę mieszkań przez szereg lat, we własnym zakresie (bez korzystania z kredytów), a zatem nie mogłoby skorzystać z tej ulgi (obawa o zadłużenie kredytowe - szczególnie w sytuacji wzrastającego bezrobocia). Nasze negatywne stanowisko w tej sprawie wynika również z tego, że odsetki można by było odpisywać od dochodu dopiero po zakończeniu budowy (3 lata!), a także z tego, że podatkiem miałyby być objęte premie mieszkaniowe i premie gwarancyjne od wkładów zgromadzonych na książeczkach mieszkaniowych.

4. Zamrożenie wysokości odliczenia od podatku składki na powszechne ubezpieczenie zdrowotne do kwoty stanowiącej 7,75% podstawy wymiaru składki. W rzeczywistości oznacza to bowiem wzrost podatku, gdyż np. w 2002 r. składka ma wynieść 8,0%. Propozycja ta może spowodować konflikty społeczne w przypadku zamiaru podwyższenia składki.

Podkreślamy, że nasza negatywna opinia dotyczy w zasadzie całości projektu ustawy, a zajęcie stanowiska tylko w odniesieniu do niektórych zawartych w niej propozycji wynika z konieczności przekazania uwag w bardzo krótkim terminie. Poza tym szereg argumentów przeciw projektowi ustawy jest powszechnie znanych i nie wymaga komentarzy.

CZERWIEC 76

“Ścieżki zdrowia” widmo?

Gdyby przyjąć za dobrą monetę zeznania świadków - byłych milicjantów i ubeków - w procesie “sprawców kierowniczych” represji w czerwcu 1976 r., to okazałoby się, że ścieżek zdrowia nie było, a ich ofiary pobiły się...same. Funkcjonariusze zaś wszystkiego dowiadywali się bądź od KOR-owców, bądź też z Wolnej Europy, a w Radomiu tylko przenosili z miejsca na miejsce “jakieś akta”.

Kolejna rozprawa przed radomskim sądem odbyła się 9 listopada. Wzięło w niej udział sześciu świadków wezwanych na wniosek oskarżonych.

Wśród świadków był między innymi kierownik Sekcji Dochodzeniowo-Śledczej Komendy Wojewódzkiej MO w Tarnobrzegu. Jak zeznał przed Sądem Rejonowym w Radomiu, 25 czerwca wraz z innymi funkcjonariuszami został wezwany do Radomia, gdzie przybyli około godziny 2. Ponieważ zostali wezwani w trybie natychmiastowym, każdy z nich otrzymał po tysiąc złotych na utrzymanie. “Niestety” - po powrocie do domu musieli te pieniądze zwrócić. Świadek oczywiście nie widział ani osób pobitych, ani tego, że milicjanci używali pałek szturmowych. O “ścieżkach zdrowia” dowiedział po powrocie do domu, dwa miesiące później.

W procesie zeznawał także funkcjonariusz Komendy Wojewódzkiej MO w Kielcach. W czerwcu 1976 roku

audiował zaocznie prawo na Uniwersytecie Jagiellońskim. Radomia został ściągnięty trzy albo cztery dni po wydaniu. Zajmował się porządkowaniem, przenoszeniem i tworzeniem akt. Jak zeznawał, o “ścieżkach zdrowia” zeznał jeszcze przed przybyciem do Radomia, ale na miejscu nic podejrzanego nie widział.

Następnie zeznawał kolejny świadek, który w czerwcu 1976 r. był prawnikiem w Komendzie Wojewódzkiej Milicji w Kielcach. Jak twierdził, on także zajmował się tworzeniem akt. Przesłuchiwał również świadków wskazywanych przez prokuraturę, ale nie miał kontaktu z podejrzanymi. Stosowania “ścieżek zdrowia” nie potwierdził też ostatni z zeznających świadków. Był on w 1976 r. pracownikiem Sekcji Dochodzeniowo-Śledczej MO w Radomiu. W zeznaniu zeznał, iż 25 czerwca był “w terenie”, bo do jego obowiązków służbowych należało kontrolowanie funkcjonariuszy komend powiatowych i nie słyszał o istnieniu tzw. grupy “ścieżek”.

Wśród świadków przyjechało do Radomia niepotrzebnie - z nich nigdy nie był milicjantem, tylko kierowcą w straży pożarnej. Nazywał się tak samo jak oskarżony przez oskarżonych funkcjonariusz MO. Drugi świadek powiedział kiedyś w milicji, ale po zeznaniach innego świadka okazało się, że chodzi o innego milicjanta z Kielc o takim samym nazwisku.

Niechajmy przypomnieć, że proces przed sądem w Radomiu rozpoczął się 11 lutego 2000 r. Oskarżonych jest w nim 4 wyso-

Z KRAJU

Wyrok w sprawie “Wujka” – skandal czy prowokacja?

Sąd znowu adwokatem byłych zomowców.

Skandalicznym wyrokiem (ponownie!) zakończył się drugi proces zomowców oskarżonych o pacyfikację kopalń „Wujek” i „Manifest Lipcowy”. Zostali oni 30 października uniewinnieni przez Sąd Okręgowy w Katowicach, a wobec części z nich postępowanie umorzono. Jeden z ławników nie zgodził się na wyrok i złożył zdanie odrębne.

W wyroku nie znalazł dowodów winy ani wobec Mariana O., byłego komendanta wojewódzkiego Komendy MO, ani wobec Romualda C., dowódcy plutonu specjalnego, którym zarzucono sprawstwo kierownicze. Marian O. został uniewinniony, a wobec Romualda C. postępowanie umorzono. Strzały z tego czasu, do których Romuald C. i niektórzy jego podwładni z plutonu specjalnego przyznali się, mogły być niebezpieczeństwem dla zdrowia i życia. Czyn ten karany jest karą do 3 lat pozbawienia wolności, jednak w wyroku nie było o tym mowy. W grudniu 1986 r. uległ przedawnieniu wyrok na 16 oskarżonych, którzy uczestniczyli w pacyfikacji kopalni „Manifest Lipcowy”, 13 osób zostało uniewinnionych, a wobec 3 umorzono postępowanie.

Wobec 19 uczestniczących w odblokowywaniu kopalni „Wujek” 6 osób uniewinniono, a wobec 13 postępowanie umorzono (na ławie oskarżonych zasiadło 22 oskarżo-

nych, lecz niektórzy z nich brali udział w pacyfikacji obu kopalni).

Stanisław Płatek, jeden z przywódców strajku w kopalni „Wujek” w grudniu 1981 r., powiedział dziennikarzom po opuszczeniu sali sądowej: To wyrok hańbiący polski wymiar sprawiedliwości. Nie ma woli wymierzenia sprawiedliwych wyroków w tej sprawie. Dano tylko wiarę oskarżonym, którzy mają prawo do obrony, do mówienia w swojej obronie nieprawdy, i tej nieprawdzie sąd dał wiarę. Sędzia Aleksandra Rotkiel, przewodnicząca składu orzekającego, wydając taki wyrok dała przykład jak nie powinna wyglądać logika wyводу prawnego. - Sąd wnikliwie i z dużą ostrożnością dokonywał oceny zdarzeń i zeznań świadków. Obszerny materiał dowodowy nie pozwala na określenie winy. Obowiązkiem sądu jest oparcie się na oczywistych faktach - uzasadniała sędzia Rotkiel.

O czym mówi pani sędzia? Jakże to fakty?

Po pierwsze, skandalem jest to, że dyskusję o legalności stanu wojennego sąd rozstrzygnął jednoznacznie. Uznał, że był on legalny od momentu uchwalenia dekretu o stanie wojennym (a nie jak argumentują inni, od momentu ogłoszenia drukiem, co nastąpiło 17 grudnia). Tak więc od uchwalenia dekretu o stanie wojennym był on obowiązującym prawem.

Sąd mógł, a może nie chciał, zwrócić się w trybie pilnym o orzeczenie do Sądu Najwyższego. Tym bardziej, że o niezgodności ogłoszenia stanu wojennego nawet z konstytucyjnym prawem PRL-u mówiło wielu specjalistów-prawników.

Takie postawienie sprawy umożliwiło pani sędzi Rotkiel stwierdzić, że „funkcjonariusze MO byli zobowiązani do przestrzegania dyscypliny służbowej z chwilą wprowadzenia stanu wojennego”. Do obowiązków milicji należało przywrócenie ładu i porządku. Przepisy dekretu sprawiły, że działania oskarżonych miały charakter wykonywania obowiązków służbowych i trudno odmówić im legalności - uzasadniał sąd. Sąd, podobno niezawisły i uczciwy, III Rzeczypospolitej usankcjonował więc w majestacie prawa morderstwo popełnione z zimną krwią przez uzbrojonych po zęby komunistycznych oprawców na bezbronnych górnikach (bo chyba nie można porównywać śruby czy styliska od kilofa z „kałachem” czy czołgiem).

Sąd w Katowicach miał do dyspozycji nie tylko zeznania świadków wydarzeń, ale i relacje działaczy „Solidarności” - tzw. raport Taterników, którzy w latach 80-tych słyszeli opis wypadków od milicjantów biorących udział w akcji. Sędzio-

wie odrzucili jednak to świadectwo, dając wiarę oskarżonym a nie ich ofiarom. Zbrodnia, jaką była krwawa pacyfikacja strajku w kopalni Wujek, pozostaje nie ukarana. Zbrodnia? W uzasadnieniu wyroku sąd uznał, że milicjanci wykonywali po prostu swoje obowiązki służbowe. Powtórzył tym samym tezy propagandy stanu wojennego, która funkcjonariuszy wojska i MO - zbrojne ramię PZPR - przedstawiała jako stróżów ładu publicznego, a walczących o wolność górników z „Solidarności” jako niebezpiecznych ekstremistów.

To po co sądzić Humera, Kulika i innych oprawców stalinowskich. Oni nie zrobili nic złego, „tylko” torturowali, skazywali na śmierć i zabijali „wrogi element antykomunistyczny” i to w obronie prawowitej władzy ludowej. A w ostateczności sąd, tak jak w przypadku „Wujka”, może uznać, że działali zgodnie z prawem lub tylko wykonywali rozkazy. Użycie tego ostatniego argumentu wskazuje jednak nie tylko na to, że pani sędzia w czasie swolch studiów spała na wykładach z logiki, ale i kiepsko zna historię prawa. „Tylko wykonywali rozkazy” - to był ulubiony argument stosowany przed sądem przez zbrodniarzy hitlerowskich.

GRUDZIEN '70

Robotnicy czy chuligani?

Winni nie komuniści, ale „Męty, młodzież” i ...mieszkańcy hoteli robotniczych

Zgodnie z oczekiwaniami, rozpoczęty po długotrwałych wysiłkach sądu i prokuratury, proces ws. dowódców masakry robotników wybrzeże w grudniu 1970 r. obfituje w mocno kontrowersyjne momenty. A to dzięki jego „aktorom” - w tym Wojciecha Jaruzelskiego. Według niego „Wojsko często strzelało do chuliganów”. Z kolei Stanisław Kociołek, były wicepremier, stwierdził, że w 1970 r. to była rewolta, a nie protest robotniczy.

Pierwsze dwa dni procesu, 13 i 14 listopada, obfitowały w kontrowersyjne wypowiedzi oskarżonych.

Jaruzelski zeznał, że decyzję o użyciu broni w grudniu 1970 r. faktycznie wydał Władysław Gomułka. Formalnie przekazał ją do wykonania gen. Grzegorzowi Korczyńskiemu premier Józefowi Cyrankiewiczowi. Jaruzelski, w grudniu 1970 r. minister obrony narodowej, odpowiadał na pytania sądu. Wcześniej odmówił udzielania odpowiedzi na pytania oskarżenia. Według niego decyzję o użyciu broni podjął sam Gomułka, po uzyskaniu informacji, że w Gdańsku doszło do zajść i „drastycznie naruszane jest prawo”. Decyzję podjął Gomułka, nie mając umocowania prawnego. Dlatego formalnie przekazał ją Korczyńskiemu premierowi Cyrankiewiczowi, wówczas również przewodniczącemu Komitetu Obrony Kraju. Decyzja miała wejść w życie 15 grudnia o godz. 12.00, po wcześniejszych ostrzeżeniach przez megafony. - To nie było tak, że kazano strzelać do strajkujących robotników, którzy byli w zakładach pracy. Nie kazał tego robić ani Gomułka, ani Cyrankiewicz. [...] Pierwszy strzał padł zresztą z tłumu i ranny został kapral MO. Wojsko zaś często strzelało do chuliganów. - powiedział Jaruzelski.

Z kolei Stanisław Kociołek, były wicepremier, odrzucił zarzuty stawiane mu w akcie oskarżenia i oświadczył, że

nie przyznaje się do winy. Prokurator oskarża go, że „kierując, jako członek tzw. sztabu lokalnego, działaniami WP i MO tłumiącymi protest ludności po podwyżce cen, wiedząc o decyzji sekretarza KC Zenona Kliszki nakazującej oddziały WP zablokowanie dostępu do stoczni gdyńskiej i o wydanych poleceniu użycia broni palnej w wypadku próby przerwania blokady (...), 16 grudnia wieczorem w wystąpieniu radiowo-telewizyjnym zaapelował do pracowników tej stoczni o przystąpienie nazajutrz do pracy, w wyniku czego 13 osób poniosło śmierć, a wiele innych odniosło rany”. Zdaniem Kociołka proces ma oczywisty kontekst polityczny - tak by „utrwalić negatywną ocenę PRL.” Chce on, by sprawa rozpoznał Trybunał Stanu lub specjalnie powołana na wzór RPA Komisja Pojednania i Prawdy. 68-letni dzisiaj S. Kociołek był podczas wydarzeń grudniowych wicepremierem w rządzie Józefa Cyrankiewicza. Wcześniej, przez dwa lata, był I sekretarzem KW PZPR w Gdańsku. Na Wybrzeżu znalazł się z własnej inicjatywy w poniedziałek 14 grudnia 1970 r. Wyleciał tam za zgodą Władysława Gomułka i premiera, nie otrzymując od nich żadnych instrukcji i pełnomocnictw. Kociołek odrzucił stawiany mu zarzut „sprawstwa kierowniczego” - oświadczył, że nie kierował żadnymi działaniami wojska i milicji i nie ma na to żadnych dowodów. Sam sztab, w składzie: gen. Korczyński, Alojzy Karkoszek - I sekretarz KW w Gdańsku, gen. Henryk Ślabczyk - wiceminister SW, płk Roman Kolczyński - komendant wojewódzki MO, i Kociołek, powołał Gomułka.

Kociołek przedstawił swoją wersję przebiegu zdarzeń, które doprowadziły do tragedii na przystanku kolejowym w Gdyni Stocznia. Decyzję o blokadzie stoczni przez wojsko podjęto na naradzie u Kliszki 16 grudnia po południu, po czym Kliszko z Logą odlecieli do Warszawy,

nie przekazując informacji wicepremierowi. On zaś, nieświadom niczego, wygłosił w godzinach 20.56-21.16, przemówienie radiowo-telewizyjne, nawołujące do powrotu do pracy. O blokadzie dowiedział się natomiast po godz. 22 i przy ówczesnych możliwościach praktycznie nic już nie mógł zrobić. Według Kociołka ówczesne władze zostały kompletnie zaskoczone wydarzeniami na Wybrzeżu. Ich siłą sprawczą byli - jego zdaniem...mieszkańcy hoteli robotniczych, a wielki wpływ na wszystko miał „aparatus wojny psychologicznej z RWE na czele”. Na wybrzeżu „rozpętała się rewolta uliczna typu bij władzę, bij i pal. Do zamieszek przyłączyły się męty portowego miasta i młodzież szkolna”. Tych agresywnych zachowań nie można nazwać protestem robotniczym - mówił Stanisław Kociołek. 19 listopada dalszy ciąg rozprawy. (opr. na podst. PAP)

PODATKI PODATKI PODATKI PODATKI PODATKI PODATKI PODATKI PODATKI PODATKI PODATKI

PRL wraca

Wyborcy i podatnicy zrobieni w balona podatkowego

Sejm uchwalił w nocy z 13 na 14 listopada nowelizację ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, która zamraża na dwa lata progi w podatku PIT na poziomie 2001 roku oraz wprowadza 20-proc. zryczałtowany podatek od dochodów z oszczędności. Za uchwaleniem zmian w podatkach głosowało 251 posłów, przeciwko 188, nikt nie wstrzymał się od głosu.

Odrzucono większość poprawek - nowelizacja ustawy przeszła praktycznie w wersji rządowej.

Jeśli Senat wprowadzi jakieś poprawki, w co trudno raczej

wierzyć z uwagi na SLLD-owską większość, Sejm będzie je musiał przyjąć. Potem ustawa trafi na biurko prezydenta.

Aby zmiany w podatkach mogły obowiązywać w przyszłym roku, ustawa musi być opublikowana do końca listopada. Dzięki tej noweliacji do budżetu w 2002 roku trafić ma ponad 4 mld zł dodatkowych wpływów z podatku PIT.

Sejm przyjął 10 ze 111 zaproponowanych przez posłów poprawek. W większości doprecyzowanie przepisów noweli.

Co nowelizacja podatków w wersji rządowej oznacza dla podatników? W przyszłym roku zapłacimy podatki według dotychczasowych stawek: 19, 30 i 40 proc.

19 proc. podatku PIT zapłacą ci podatnicy, których roczny dochód przekroczy 37.024 zł (pierwszy próg podatkowy).

Ci, którzy zarobią więcej niż 37.024 zł, ale nie więcej niż 74.048 zł, czyli znajdą się w drugim progu podatkowym, zapłacą 30 proc. od nadwyżki ponad pierwszy próg podatkowy.

A ci, którzy zarobią ponad 74.048 zł, zapłacą od nadwyżki ponad drugi próg podatkowy 40 proc. podatku. Przez dwa lata, do końca 2003 roku, zamrożone będą progi podatkowe. W efekcie z roku na rok coraz większa grupa podatników będzie „wpadać” w wyższe

przedziały skali podatkowej, a więc coraz więcej osób będzie płacić podatki według stawek 30 i 40 proc.

Nowelizacja ustawy zakłada likwidację wszystkich ulg budowlano-mieszkaniowych (z wyjątkiem remontowej)

oraz wprowadzenie w zamian ulgi polegającej na odpisywaniu od dochodu odsetek od wszelkich kredytów zaciąganych przez podatnika na budowę lub zakup własnego domu lub mieszkania.

Ustawa zakłada wprowadzenie 20-procentowym zryczałtowanego podatku od dochodów uzyskiwanych z oszczędności. Podatek ten ma objąć przede wszystkim odsetki od

kwot zgromadzonych w bankach, zarówno od lokat terminowych, jak i rachunków na każde żądanie (a vista).

Nowela ustala również maksymalny limit składki na ubezpieczenie zdrowotne jaką można odliczyć od podatku w wysokości 7,75 proc. Oznacza to, że każde zwiększenie składki będzie w przyszłości obciążało dodatkowo dochód podatnika, a nie będzie jak dotąd zmniejszało dochodów budżetu państwa z tytułu podatku PIT.

Gratulujemy wyjątkowej głupoty tym, którzy głosowali na SLD. PRL wrócił w formie nowego rabunku obywateli. Tylko, że wtedy deficyty łątano biorąc pieniądze z ZUS, a teraz rabuje się już i konta PKO. Biorąc pod uwagę, że ponad 1/3 lokat bankowych należy do

emerytów i rencistów, widać więc kogo ograbi tym razem “czerwony Robin Hood” – biednych na rzecz bogatych, bo tak łatwiej niż zmniejszyć zatrudnienie w administracji państwowej i samorządowej. Swoim się przecież nie zabiera, a głośno obwieszczane w mediach zamrożenie pensji ministerialnych to tzw. pic na wodę i fotomontaż, bo Miller, gdy zarobi dwa czy trzy tysiące zł mniej, to i tak nie zbiednieje.

(ppp)

XIV Krajowy Zjazd Delegatów NSZZ „Solidarność”

Poznań 25-26 października 2001 r.

Od Redakcji: Zgodnie z zapowiedzią z poprzednich numerów „Biuletynu” rozpoczynamy druk najważniejszych dokumentów przyjętych na XIV KZD.

UCHWAŁA NR 2 XIV KZD

ws. zmiany zasad ustalania poziomu najniższych rent i emerytur

Krajowy Zjazd Delegatów NSZZ „Solidarność” zobowiązuje Komisję Krajową do podjęcia pilnych działań zmierzających do zmiany ustawy o emeryturach i rentach z ubezpieczenia społecznego. Zmiany powinny iść w kierunku ustalania poziomu najniższych emerytur i rent w powiązaniu z realnymi kosztami utrzymania.

UCHWAŁA NR 3

XIV KZD ws. ustawy o płacy minimalnej

Krajowy Zjazd Delegatów NSZZ „Solidarność” zobowiązuje Komisję Krajową do:

- potraktowania projektu ustawy o płacy minimalnej przygotowanej przez Komisję Polityki Społecznej sejmiku III kadencji jako projektu obywatelskiego;
- zachowania w projekcie postulowanego przez Związek negocjacyjnego systemu ustalania płacy minimalnej z uwzględnieniem kosztów utrzymania, udziału płac w wydatkach rodzin pracowników, poziomu bezrobocia oraz harmonogramu dochodzenia płacy minimalnej do 40% płacy przeciętnej; pilotowania akcji zbierania podpisów i reprezentowania sygnatariuszy projektu w procesie legislacyjnym.

UCHWAŁA NR 4

XIV KZD

ws. prac nad Statutem

Krajowy Zjazd Delegatów NSZZ „Solidarność” postanawia przyjąć do dalszych prac projekt Statutu przygotowany przez Komisję Statutową.

Jednocześnie Zjazd zobowiązuje statutowe władze regionów i sekretariatów branżowych do przekazania - w formie uchwał - do Komisji Statutowej, uwag i wniosków (wraz z ich pisemnym uzasadnieniem) dotyczących tego projektu. Ostateczny termin wykonania tego zobowiązania upłyne 28 lutego 2002 r. Pozostawia się Komisji Krajowej możliwość zwołania nadzwyczajnej sesji Krajowego Zjazdu Delegatów NSZZ „Solidarność” poświęconej tej sprawie.

UCHWAŁA NR 6

XIV KZD

ws. procedury rejestracyjnej zmiany w Statucie

Krajowy Zjazd Delegatów NSZZ „Solidarność” zobowiązuje Komisję Krajową do niezwłocznego wszczęcia procedury rejestracyjnej zmiany w Statucie NSZZ „Solidarność” przyjętej uchwałą nr 5 XIV KZD. Jednocześnie upoważnia ją do wprowadzenia zaakceptowanych przez Komisję Statutową zmian redakcyjnych, niebędących zmianami merytorycznymi w przypadku wniesienia zastrzeżeń przez rejestrujący sąd.

UCHWAŁA NR 7 XIV KZD

ws. łączenia funkcji politycznych ze związkowymi

Krajowy Zjazd Delegatów NSZZ „Solidarność” uchyła uchwałę nr 2 X KZD i zobowiązuje Komisję Krajową do wykreślenia paragrafu nr 4 uchwały Komisji Krajowej nr 57/2001 i wpisania w to miejsce „**Wprowadza się zakaz łączenia funkcji związkowych na wszystkich szczeblach z kierowniczymi funkcjami w organizacjach politycznych.**”

UCHWAŁA NR 8

XIV KZD

ws. zgody

na używanie symboli i znaku „Solidarność”

Krajowy Zjazd Delegatów NSZZ „Solidarność” w celu skutecznej ochrony dobrego imienia NSZZ „Solidarność” oświadcza, że nazwa NSZZ

„Solidarność” zastrzeżona jest tylko dla Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego „Solidarność” i nie powinna być nigdy używana przez partie i ugrupowania polityczne.

UCHWAŁA NR 9

XIV KZD

ws. funduszu dla szykanowanych członków NSZZ „Solidarność”

Krajowy Zjazd Delegatów NSZZ „Solidarność” zobowiązuje Komisję Krajową i zarządy regionów do utworzenia funduszu dla szykanowanych za działalność związkową członków NSZZ „Solidarność”.

UCHWAŁA NR 10

XIV KZD

ws. strategii 2002-2006

Krajowy Zjazd Delegatów NSZZ „Solidarność” zobowiązuje Komisję Krajową do przeprowadzenia na najbliższym posiedzeniu debaty dotyczącej przyjęcia jednolitego tekstu projektu „Strategii działania NSZZ „Solidarność” na lata 2002 - 2006” oraz przedłożenia delegatom XV Krajowego Zjazdu Delegatów pisemnego sprawozdania z jej wdrożenia w 2002 roku.

PRAC KK Z PRAC KK Z PRAC KK Z PRAC KK Z PRAC KK

Komunikat

Prezydium zapoznało się z relacją z ostatniego zjazdu Krajowej Konfederacji Pracy. Podczas zjazdu Andrzej Męczyk, asystent przewodniczącego do spraw międzynarodowych został wybrany w skład komitetu konfederalnego. Ponadto w uchwale programowej SKP przyjęto postulat przez NSZZ „Solidarność” zbliżenie z Międzynarodową Konfederacją Wolnych Związków Zawodowych. Podczas zjazdu podjęto też postulat światowej komisji socjalnej, która powołaby partnerów społecznych, by załatwiać sprawy związane z globalizacją. Ustalono skierować do Sądu Najwyższego pytanie prawne. Chodzi o stwierdzenie czy określony przez prawo charakter prac w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze posiadają wyłącznie prace wykonywane u pracodawców (uspołecznionych) pracodawców, czy też wyniki z tegoż prawa przywilej wcześniejszego wieku emerytalnego obejmuje również pracowników zatrudnionych u prywatnych pracodawców. Podsumowano również XIV Krajowy Zjazd Delegatów i omówiono procedurę konsultacji aktów prawnych.

Kajus Augustyniak
Rzecznik prasowy KK

Decyzja Prezydium KK

nr 167/2001

o opinii o projekcie rozporządzenia MPiPS zmieniającego rozporządzenie ws. **szczegółowych zasad ustalania stawki wymiaru składek na ubezpieczenie emerytalne i rentowe**

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” nie wnosi zgody do projektu rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej o zmianie rozporządzenia w sprawie **szczegółowych zasad ustalania stawki wymiaru składek na ubezpieczenie emerytalne i rentowe.**

Stanowisko Prezydium KK

nr 168/2001

o zapowiadanych zmianach dotyczących nadzoru nad funduszami emerytalnymi

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” stanowczo sprzeciwia się arbitralnym próbom ograniczenia profesjonalnego nadzoru nad funduszami emerytalnymi. Istotne fundusze emerytalne stanowią integralną część systemu ubezpieczeń społecznych - powszechnego ubezpieczenia. Nadzór nad ich funkcjonowaniem jest szczególnie istotny, gdyż decyduje o zaufaniu społecznym do systemu. Jest zarazem gwarancją dla państwa, że emerytalne będą bezpieczne i efektywne oraz nie narażą budżetu państwa na nieprzewidziane, a wysokie wydatki na ich wypłatę. Wobec zbyt niskiej wysokości świadczeń. Drobnego znaczenia w tej sferze poczynione dziś - mogą w przyszłości spowodować ubóstwo i poczucie krzywdy milionów Polaków.

Decyzja Prezydium KK

nr 163/2001

o etatu dla Przewodniczącego KK

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność”, działając na podstawie uchwały KK nr 486/95 z 24.06.1995 r. dokonuje zmiany

swojej decyzji nr 186/98 przez uzupełnienie listy o 1 etat - Przewodniczącego Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” Mariana Krzaklewskiego.

KOMUNIKAT

12 listopada 2001 r. w Gdańsku odbyło się posiedzenie Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność”.

Prezydium KK zarejestrowało Międzyzakładową Komisję Koordynacyjną NSZZ „Solidarność” Grupy Carlsberg Polska. Upoważniono Leszka Jankowskiego i Jerzego Langerę do dokonania czynności prawnych związanych z zarejestrowaniem zmian w Statucie NSZZ „Solidarność” przyjętych podczas XIV Krajowego Zjazdu Delegatów.

Podczas spotkania z przedstawicielami organizacji NSZZ „Solidarność” PKN Orlen omówiono problemy związków tej firmy. W kolejnym spotkaniu uczestniczył Czesław Nowak, reprezentant stowarzyszeń osób represjonowanych. Omawiano organizację pielgrzymki związanej z XX rocznicą wprowadzenia stanu wojennego. Prezydium KK zajmowało się również przygotowaniami do obchodów tej rocznicy.

Prezydium KK omówiło projekt porządku obrad Komisji Krajowej, które odbędą się 13 listopada 2001 w Gdańsku. Będzie wówczas mowa m.in. o: zapowiadanych przez ministra pracy niebezpiecznych zmianach w ustawie o zatrudnieniu i przeciwdziałaniu bezrobociu, ustawie o podatku dochodowym od osób fizycznych, udziale NSZZ „Solidarność” w manifestacji w Brukseli 13 grudnia br., XX rocznicy wprowadzenia stanu wojennego. Przewiduje się również przyjęcie stanowiska dotyczącego wyroku w sprawie pacyfikacji w kopalni Wujek, przyjęcie dokumentu o organizowaniu pracowników oraz dyskusję na temat strategii Związku.

Kajus Augustyniak
Rzecznik prasowy KK

KOMUNIKAT

13 listopada 2001 r. w Gdańsku odbyło się posiedzenie Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność”.

Omówiono udział przedstawicieli NSZZ „Solidarność” w manifestacji zaplanowanej przez Europejską Konfederację Związków Zawodowych na 13 grudnia 2001 roku w Brukseli. Przewiduje się, że około 70 tys. manifestantów z całej Europy będzie domagać się, by Karta Podstawowych Praw stała się elementem Traktatu Europejskiego, a rozszerzenie Unii Europejskiej dotyczyło nie tylko rynku, ale i wymiaru społecznego. Omówiono przygotowania do obchodów XX rocznicy wprowadzenia stanu wojennego i postanowiono, że 16 grudnia w Katowicach odbędzie się nadzwyczajne posiedzenie Komisji Krajowej poświęcone tej rocznicy oraz tragedii w kopalni Wujek, zwłaszcza w kontekście wyroku w sprawie pacyfikacji tej kopalni.

Komisja Krajowa wyraziła zaniepokojenie wypowiedziami ministra pracy zapowiadającymi krzywdzące pracowników i bezrobotnych zmiany w ustawie o zatrudnieniu i przeciwdziałaniu bezrobociu, mające polegać m.in. na obniżaniu zasiłków dla bezrobotnych, wprowadzaniu niższych świadczeń przedemerytalnych i zlikwidowaniu zasiłków przedemerytalnych. NSZZ „Solidarność” stanowczo sprzeciwia się tym zamierzeniom, nie wyraża też zgody na próby likwidacji Krajowego Urzędu Pracy i Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych.

KK stwierdza, że brak konsultacji – w trybie art. 19 ustawy o związkach zawodowych – projektu ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych stanowi złamanie prawa przez rząd. Niepokoją także same projekty zmian podatkowych. Niedopuszczalne są propozycje opodatkowania bonów towarowych, co dotknie najbardziej rodziny najuboższe, bowiem pracodawcy po prostu odstąpią od dystrybucji bonów. Niebezpieczne są również zapowiedzi opodatkowania odsetek od lokat (w tym ROR) oraz zamrożenia progów podatkowych, a także ograniczenia odliczania od podatku składki na ubezpieczenie zdrowotne do kwoty stanowiącej 7,75 proc. podstawy jej wymiaru. Wszystko to spowoduje dodatkowe obciążenie podatnika. KK negatywnie opiniuje te propozycje.

List przewodniczącego KK ws. podatków

Przewodniczący Klubów Parlamentarnych

W nawiązaniu do przedstawionego projektu nowelizacji ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz o zmianie niektórych innych ustaw, stwierdzam, że niezastosowanie konsultacji w trybie art. 19 Ustawy o związkach zawodowych jest zapowiedzią łamania prawa przez Rząd. Takie stanowisko władz państwowych, będące zarazem złamaniem dotychczasowej praktyki w stosunkach między Rządem a partnerami społecznymi, godzi w samą ideę dialogu społecznego.

Uwagi ogólne

Przedstawione propozycje zmian podatkowych niepokoją nie tylko ze względu na zwiększenie obciążeń przeciętnego podatnika. Walka z drastycznym bezrobociem wymaga obniżania obciążeń podatkowych. Projekt rządowy zmierza w kierunku wręcz przeciwnym.

Propozycja opodatkowania bonów towarowych nie będzie zwiększać wpływów do budżetu a spowoduje wycofanie się pracodawców z ich dystrybucji. Najbardziej dotknie to rodziny najuboższe, dla których stanowią one istotne zasilenie budżetu domowego w okresie wzmożonych wydatków, jak również stały się przedsięwzięciem tradycją w wielu zakładach pracy.

Opodatkowanie odsetek od środków lokowanych lub przechowywanych na kontach (ROR) będzie dotkliwie dla wszystkich, niezależnie od stopnia zamożności i zniechęci do oszczędzania.

Propozycja zamrożenia progów podatkowych może być również dotkliwa dla rodzin wielodzietnych o niskim dochodzie na członka rodziny. Należy zwrócić uwagę na wprowadzenie niekorzystnego sposobu waloryzacji, projekt zastępuje wskaźnik wzrostu przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego w gospodarce narodowej, wskaźnikiem wzrostu cen towarów i usług konsumpcyjnych.

Ograniczenie odliczania od podatku składki na ubezpieczenie zdrowotne do kwoty stanowiącej 7,75% podstawy jej wymiaru, niezależnie od faktycznie płaconej składki, spowoduje obciążenie każdego ubezpieczonego dodatkową składką od dochodów, co jest sprzeczne z ideą nieobciążania podatnika zwiększaną corocznie składką na ubezpieczenie zdrowotne.

Propozycja poprawek

Wobec sformułowanej w ten sposób propozycji zwiększenia wpływów do budżetu państwa, która godzi także w najuboższych, zwracam się z prośbą o wprowadzenie w formie poprawek następujących rozwiązań:

- ustalenie kwoty oszczędności, gdzie odsetki od tej kwoty nie byłyby opodatkowane, a w przypadku posiadania kilku kont oszczędzający musiałby zadeklarować jedno konto, na którym znalazłyby się oszczędności, których ustalona kwota odsetek nie podlegałaby opodatkowaniu.
- utrzymania nieopodatkowania tzw. bonów towarowych
- pozostawienia obowiązującego trybu odliczania od podatku składki na ubezpieczenie zdrowotne (w powiązaniu z zapisami ustawy o powszechnym ubezpieczeniu zdrowotnym).

Marian Krzaklewski

Komunikat Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” po spotkaniu przedstawicieli Związku z reprezentantami Rządu w dniu 5.11.2001 r.

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” stwierdza, że oświadczenie Ministra Pracy i Polityki Społecznej o niestosowaniu konsultacji w trybie art. 19 Ustawy o związkach zawodowych do projektu ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych jest zapowiedzią łamania prawa przez Rząd. Takie stanowisko władz państwowych, będące zarazem złamaniem dotychczasowej praktyki w stosunkach między Rządem a partnerami społecznymi, godzi w samą ideę dialogu społecznego.

Zgodnie z Uchwałą nr 7 XIV Krajowego Zjazdu Delegatów znowelizowano uchwałę KK nr 57/2001 w taki sposób, że funkcji związkowych nie wolno łączyć z politycznymi. KK przyjęła dokument „Organizowanie pracowników”, uchwałą regulującą zasady funkcjonowania Funduszu Wspomagania Statutowych Zadań Związku oraz decyzję, iż w styczniu 2002 odbędą się warsztaty strategiczne dla członków KK, zaś w lutym projekt strategii ma zostać przyjęty przez prezydium KK. KK przegłosowała skład reprezentacji Związku w Komisji Trójstronnej ds. Społeczno Gospodarczych. Są to: Zbigniew Kruszyński, Marian Krzaklewski, Stefan Kubowicz, Janusz Łaznowski i Henryk Nakonieczny.

Kajus Augustyniak
Rzecznik prasowy

opozycje opodatkowania bonów towarowych uważamy niedopuszczalne. Konsekwencją ich opodatkowania nie będzie zwiększenie wpływów do budżetu, a wycofanie się pracodawców z dystrybucji bonów. Najbardziej dotknie to rodziny najuboższe, dla których stanowią one istotne zasilenie budżetu domowego w czasie wzmożonych wydatków, jak również stały się przedsięwzięciem tradycją w wielu zakładach pracy.

Opodatkowanie odsetek od środków lokowanych lub przechowywanych na kontach, w tym ROR, będzie dotkliwie dla wszystkich, niezależnie od stopnia zamożności i zniechęci do oszczędzania.

Propozycja zamrożenia progów podatkowych może być również dotkliwa dla rodzin wielodzietnych o niskim dochodzie na członka rodziny. Zwracamy szczególną uwagę na wprowadzenie niekorzystnego sposobu waloryzacji. Projekt zastępuje wskaźnik wzrostu przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego w gospodarce narodowej, wskaźnikiem wzrostu cen towarów i usług konsumpcyjnych.

Prezydium KK uważa, że przedłożone propozycje godzą także w osoby i rodziny o najniższych dochodach.

Kajus Augustyniak
Rzecznik prasowy KK

(dokończenie ze str. 8)

STANOWISKO NR 1

XIV KZD

S. oceny udziału Związku w AWS

Angażowanie NSZZ „Solidarność” w utworzenie i działalność Akcji Wyborczej Solidarność wymaga rzetelnej oceny. Zawarcie koalicji z Unią Wolności spowodowało zaniechanie realizacji znacznej części programu wyborczego AWS i postulatów NSZZ „Solidarność”. Pojawiły się problemy wdrażaniu reform, doszło do gorszących kłótni i podziałów wewnątrz koalicji i w samej AWS. Taką sytuację wykorzystywał prezydent do wetowania ważnych dla ludzi ustaw, dotyczących uwłaszczenia, kontroli prywatyzacji przez prokuraturę, prorodzinnego systemu podatkowego, emerytalnych dla służb mundurowych. Zlekceważony został postulat NSZZ „Solidarność” prowadzenia rozwojowej polityki gospodarczej, pomagającej tworzyć miejsca pracy. Wzrastało bezrobocie, pogarszały się nastroje społeczne. Rządy Unii Wolności i AWS doczekały się 23 września 2001 r. surowej oceny wyborców.

Choć wielokrotnych wezwań Związku (od 1997 r.), ugrupowania tworzące AWS nie stworzyły zwartej formacji politycznej. Możliwość bezpośredniego udziału struktur Związku w działalności politycznej wyczerpała się. Zgoda Krajowego Zjazdu Delegatów na łączenie funkcji publicznych i politycznych oraz związkowych okazała się błędem. Związek uznał, że należy wycofać się z AWS. Oznacza to również, że symbole Związku nie mogą być więcej wykorzystywane do grupowania politycznego. W odmiennych warunkach wewnętrznych realizacja programu wymagać będzie od członków NSZZ „Solidarność” większej aktywności i determinacji, również w walce o obronę socjalnych funkcji państwa.

STANOWISKO NR 2

XIV KZD

S. finansowania ochrony zdrowia

Krajowy Zjazd Delegatów NSZZ „Solidarność” stwierdza, że zapowiedziana przez rząd kolejna zmiana systemu organizacyjnego i sposobu finansowania ochrony zdrowia nie

zawiera żadnego elementu, który dawałby szansę na poprawę warunków pracy i płacy pracowników oraz jakości usług medycznych. Cięcia w budżecie służby zdrowia niewątpliwie spowodują pogorszenie jej funkcjonowania. Budzi to ogromne zaniepokojenie NSZZ „Solidarność”, a przy tym stanowi nowe wyzwanie dla Związku. Niedopuszczalnym jest, aby kolejna propozycja reorganizacji powodowała pogarszanie warunków pracy i płacy, ograniczenie dostępności do świadczeń medycznych i łamanie przepisów bezpieczeństwa i higieny pracy.

XIV KZD zwraca się do Komisji Krajowej o konsolidację sił i środków w obronie praw pracowników służby zdrowia, wspieranie ich starań o dostęp do informacji szkolenia oraz usprawnienie narzędzi egzekwujących przestrzeganie prawa. Standardy pracy obowiązujące w Unii Europejskiej winny sprzyjać przestrzeganiu praw pracowniczych, a głos Związku winien być traktowany przez rząd z należytą uwagą, jako głos istotnego partnera społecznego.

STANOWISKO NR 3

XIV KZD

ws. projektu budżetu

Krajowy Zjazd Delegatów NSZZ „Solidarność” wyraża stanowczy protest wobec proponowanych przez koalicję rządową SLD-UP-PSL wszelkich projektów cięć budżetowych, które mogą dotknąć najuboższą część społeczeństwa.

NSZZ „Solidarność” ostrzega wszystkich polityków przed brakiem roztropności i rozwagi w podejmowaniu tych niezwykle ważkich decyzji. Związek nie zawaha się przed użyciem każdej przewidzianej prawem formy protestu w obronie najuboższych.

STANOWISKO NR 4

XIV KZD

ws. majątku ZOZ

Krajowy Zjazd Delegatów NSZZ „Solidarność” zobowiązuje Komisję Krajową do podjęcia natychmiastowych działań prowadzących do zmiany przez parlament oraz organy administracji rządowej regulacji prawnych, które zatrzymują wykupywanie długów samodzielnych publicznych zakładów opieki zdrowotnej przez korporacje finansowe zrzeszające nieznaną inwestorów oraz przejmowanie majątku publicznego służby zdrowia z pominięciem jej pracowników.

STANOWISKO NR 5

XIV KZD

ws. wypowiedzenia umów o pracę członkom władz statutowych organizacji związkowych w DAEWOO MOTOR POLSKA w Lublinie

Krajowy Zjazd Delegatów NSZZ „Solidarność” wyraża stanowczy protest przeciwko wypowiedzeniu umów o pracę członkom władz statutowych organizacji związkowych działających w DAEWOO MOTOR POLSKA w Lublinie. Próba pozbawienia pracowników ich reprezentacji, pomimo kontynuowania produkcji, jest bezprecedensowym przykładem łamania prawa.

XIV KZD wzywa instytucje odpowiedzialne za podjęcie tych decyzji do niezwłocznych i stanowczych działań mających na celu przestrzeganie obowiązującego prawa i przywrócenie dialogu z reprezentacją pracowników, niezbędnego do wyprowadzenia DMP w Lublinie z obecnego kryzysu.

(dokończenie str. 12)

(dokończenie ze str. 11)

STANOWISKO NR 6**XIV KZD ws. ucywilizowania stosunków pracy w Polsce**

Krajowy Zjazd Delegatów NSZZ „Solidarność” oczekuje od pracodawców zrzeszonych w Polskiej Konfederacji Pracodawców Prywatnych i Konfederacji Pracodawców Polskich rozpoczęcia – wspólnie z organizacjami pracowniczymi – prac nad ucywilizowaniem istniejących stosunków pracy.

Pogarszający się z roku na rok stan praworządności w stosunkach pracy zaprzecza nie tylko budowanej z wielkim trudem społecznej gospodarce rynkowej, ale także zasadom państwa prawa. Nagminne i uporczywe naruszanie podstawowych i uznawanych na całym świecie praw pracowniczych, takich jak: prawo do wynagrodzenia, do odpoczynku, do ochrony zdrowia [...] może świadczyć o nieznajomości uregulowań prawnych lub o niskiej kulturze prawnej wielu pracodawców. Środowiska pracownicze nie akceptują zastępowania działań ewidentnie bezprawnych – działaniami na granicy prawa lub wykorzystywaniem luk prawnych, np. zamiast dotychczasowego zatrudniania „na czarno” - zatrudnianie na podstawie kontraktów lub zmuszanie do zmiany statusu prawnego z pracownika na podejmującego działalność gospodarczą; przedłużanie umów na czas określony poprzez aneksy zamiast zawarcia umowy na czas nieokreślony. Z całkowitą dezaprobatą spotyka się fikcyjne likwidowanie podmiotów gospodarczych w celu uniknięcia odpowiedzialności, a następnie podejmowanie przez te same osoby działalności w ramach rzekomo nowego podmiotu o innej nazwie. Negatywne tendencje w zachowaniach wielu pracodawców

szkodzą nie tylko zatrudnianym przez nich pracownikom i wizerunkowi polskiej przedsiębiorczości, ale przede wszystkim innym, działającym zgodnie z przepisami prawa pracodawcom i podmiotom gospodarczym, mogą ponadto przyczyniać się do nieuczciwej konkurencji w obrocie gospodarczym. NSZZ „Solidarność” oczekuje od wszystkich pracodawców działań, które chronią godność pracowniczą – pozwolą budować stosunki pracy oparte na wzajemnym szacunku i zaufaniu, przez co doprowadzą do odbudowania znanej już w Polsce przedwojennej zasady „rzetelnego kupca”, dziś przedsiębiorcy.

STANOWISKO NR 7**XIV KZD ws. swobodnego przepływu pracowników**

Krajowy Zjazd Delegatów NSZZ „Solidarność” wyraża swoje niepokojenie niespójnymi, a nawet sprzecznymi informacjami obecnego rządu w sprawie stanowiska negocjacyjnego dotyczącego swobodnego przepływu pracowników. Wykluczające się wzajemnie opinie wygłaszane przez różnych ministrów stwarzają wrażenie, że w tej kwestii nie ma jednego ośrodka decyzyjnego. Władze krajowe NSZZ „Solidarność” wielokrotnie wypowiadały się na temat swobody przepływu osób, oczekując wynegocjowania możliwości korzystania przez Polaków z tej podstawowej swobody równocześnie z przyjęciem Polski do Unii Europejskiej. Delegaci uważają, że polityka ustępstw w negocjacjach z Unią Europejską w sprawie dostępu do unijnego rynku pracy, którą zapowiadają liderzy koalicji rządowej SLD – UP – PSL, jest nie do przyjęcia, ponieważ szkodzi interesom polskich pracowników.

APEL

Prezydium Zarządu Regionu wyraża zgodę na opublikowanie poniższej prośby o pomoc:

Życie i zdrowie to dar bezcenny.

Z tym stwierdzeniem mało kto ośmieli się polemizować.

Okazuje się, że życie ma swoją określoną „Cenę”. Jest to cena zabiegu, operacji czy przeszczepu jakże często przekraczająca możliwości chorego, jego rodziny, często społeczności lokalnej.

Tak właśnie jest w naszym przypadku, mamy jedno dziecko, córkę Kasię, u której

w wieku 18 lat stwierdzono nieuleczalną chorobę stwardnienie rozsiane. Był to dla nas rodziców straszny cios, ponieważ jest to choroba nieuleczalna i z upływem czasu prowadzi do trwałego inwalidztwa i całkowitego wyniszczenia organizmu. W tej chwili jeden jedyny lek o nazwie INF beta (Avonex) daje nadzieję na zatrzymanie tej choroby. Jediną możliwością uratowania Kasi od wózka inwalidzkiego jest stosowanie tego leku. Kasia przyjmowała Avonex przez dwa lata i przez ten okres nie wystąpił ani jeden tzw. rzut tej choroby. Lekarze z Kliniki Neurologii w Lublinie potwierdzają skuteczność INF beta i zalecają dalsze leczenie tym lekiem. Ale jest jedna przeszkoda, koszt rocznej kuracji wynosi ok. 60 tysięcy złotych. W

Polsce Ministerstwo Zdrowia, ani Kasy Chorych nie refundują kosztów leczenia Avonexem. Nas rodziców nie stać na wykupienie tego leku, bo koszt jednego zastrzyku wynosi około 1.200 zł., a Kasia musi przyjąć w ciągu miesiąca cztery takie zastrzyki.

Nasz dochód jest niewspółmierny do sumy, którą musimy zebrać. Chcemy ratować naszą córkę od wózka inwalidzkiego, dlatego postanowiliśmy zwrócić się z gorącą prośbą do wszystkich ludzi dobrej woli, o zrozumienie naszej sytuacji i jednocześnie prosić o pomoc finansową dla Kasi. Musimy zebrać sumę 60 tysięcy złotych, aby uchronić córkę od trwałego inwalidztwa. Chcemy nadmienić, że Kasia w tej chwili jest studentką II-go roku Filologii Polskiej w Akademii Świętokrzyskiej. Bardzo prosimy o jak najszybszą reakcję w naszej sprawie.

Każda pomoc finansowa może okazać się ogromną szansą na normalne życie dla Kasi, dlatego prosimy bardzo o wpłaty na Konto Bankowe w:

BISE S.A. O/Kozienice 13601018-113247-27004 „Kasia”

W celu uwiarygodnienia naszej prośby załączamy opinię Kierownika Katedry i Kliniki Neurologii Akademii Medycznej w Lublinie prof. dr hab. Zbigniewa Stelmasiaka, który jest lekarzem prowadzącym naszą córkę. (włączono do akt Zarządu Regionu)

*Bogumił i Barbara Nowakowscy 26-900 Kozienice
ul. Sikorskiego 4 m. 32*

**BIULETYN INFORMACYJNY
NSZZ „Solidarność”
Ziemia Radomska**

**Radom 26-600
ul. Traugutta 52
tel. 36-251-61
tel./fax 36-238-04**

**Redakcja i skład:
Paweł Podlipniak (ppp)
egzemplarz bezpłatny**